

[Erling Jensen.]

samfundets initiativ eller i hvert fald med samfundet som en meget stærk og aktiv partner. Det gælder, hvad enten der er tale om atomkraft, naturgas, solenergi eller andre nye energiformer. Denne indstilling er også kommet til udtryk i den tidligere socialdemokratiske mindretalsregerings initiativ omkring naturgasloven med oprettelsen af det statslige naturgasaktieselskab. Og den er senest bekræftet ved initiativet med omdannelsen af naturgasaktieselskabet til Dansk Olie og Naturgas A/S, hvorved staten har fået mulighed for at gå ind i køb af olie til bedring af den øjeblikkelige forsyningssituation.

Vi kan imidlertid ikke tilslutte os det kommunistiske forslag om beslaglæggelse af alle energimængder, olieraffinaderier m. v., fordi vi er af den opfattelse, at forslaget på det korte sigt yderligere vil vanskeliggøre vor forsyningssituation i stedet for at bedre den. Det er, som om forslagsstillerne helt har set sig blinde på de øjeblikkelige lagerbeholdninger og har overset, at det afgørende for Danmark er, om vi fortsat kan få løbende forsyninger, og at disse ikke i en kortere eller længere periode bliver stoppet på grund af en pludselig og omfattende ændring i indkøbs- og modtagelsesmønsteret.

På det lange sigt er vi også af den opfattelse, at det kommunistiske forslag skyder langt over målet. Vi ser ikke rigtig nogen logik i, at det danske samfund i sin nuværende økonomiske situation skulle ofre milliarder af kroner på at overtage alle eksisterende energiaktiviteter, når forholdet dog er det, at det nødvendige blot er et samfundsmæssigt alternativ, der er stærkt nok til at være et korrektiv til den aktivitet, der udøves af de store multinationale selskaber.

På denne baggrund er det vist forståeligt, at vi har en positiv indstilling til socialistisk folkepartis forslag om et statsligt olieselskab. Også vi er af den opfattelse, at den øjeblikkelige oliekrise har understreget samfundets og borgernes overordentlig stærke

afhængighed af olieforsyningerne og understreget den usikkerhed, der er knyttet til disse olieforsyningers fordeling, når de bestemmes i afgørende omfang uden for landets grænser, herunder gennem multinationale selskaber, hvis hovedsæder er beliggende uden for Danmark.

Imidlertid vil vi også gerne her skelne mellem det korte og det lange sigt. På det korte sigt er vi tilbøjelig til at mene, at det allerede oprettede Dansk Olie og Naturgas A/S med sin bemyndigelse til at opkøbe olie på samfundets vegne er den bedste løsning i den aktuelle situation, men på det lange sigt er vi enige med socialistisk folkeparti i værdien af oprettelsen af et statsligt olieselskab med egen raffinaderikapacitet, efter vor opfattelse som en tiltrængt udvidelse af denne raffinaderikapacitet i Danmark.

Vi adskiller det korte og det lange sigt med den energipolitiske debat, der var planlagt af den tidligere socialdemokratiske mindretalsregering, vistnok som det første forsøg på at gennemføre en egentlig energipolitisk debat her i folketinget, og som vi nu glæder os over at den ny regering har erklæret sig villig til at tage op. Under denne debat håber vi at kunne få en gennemgribende drøftelse af den fremtidige energiuvikling, også en drøftelse af de alternative energiløsninger, som er nødvendige for en bred og langsigtet løsning af Danmarks energisituation. Under denne debat er det socialdemokratiets hensigt at stille sine egne selvstændige forslag til løsning af den langsigtede energipolitik, men vi vil også i den forbindelse se på socialistisk folkepartis forslag om et statsligt olieselskab med en positiv indstilling.

Vi er interesseret i, at der i denne overvejelse om et statsligt olieselskab også indgår en overvejelse af det alternativ, der kan ligge i en kombination af statslig og kooperativ virksomhed i forbindelse med den stærkere kooperative aktivitet, der nu tegner sig på nordisk basis, ligesom vi er interesseret i at inddrage under overvejselsen en